

195**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 8 kwietnia 1994 r.

w sprawie wysokości oprocentowania, szczegółowych kryteriów niestosowania oprocentowania oraz określenia rodzajów mierników wartości przy rozkładaniu na raty należności z tytułu sprzedaży i dzierżawy mienia z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 38a ust. 6, art. 39a ust. 2 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 5, poz. 23 i Nr 6 poz. 29 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „stopa redyskontowa” oznacza stopę redyskontową weksli przyjmowanych od banków przez Narodowy Bank Polski do redyskonta, ustalaną przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w drodze zarządzenia na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim

(Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29 i z 1994 r. Nr 1, poz. 2).

§ 2. 1. Ustalona w pieniądzu, nie spłacona należność za sprzedane mienie, której płatność — zgodnie z umową — rozłożona zostanie na raty, jest oprocentowana w stosunku rocznym, za okres między terminami wymagalności rat — według zmiennej stopy oprocentowania — w wysokości obowiązującej w danym okresie stopy redyskontowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Jeżeli spłata należności następuje przez potrącenie dokonywane zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, oprocentowanie ustala się w wysokości trzykrotnej stopy redyskontowej, chyba że strony w umowie określą niższe oprocentowanie, nie niższe niż stopa redyskontowa.

3. Jeżeli należność powstała z tytułu sprzedaży dokonanej na zasadach określonych w art. 42 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 5, poz. 23 i Nr 6, poz. 29 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3), zwanej dalej „ustawą”, oprocentowanie wynosi 1/5 stopy redyskontowej, nie mniej jednak niż 3% w stosunku rocznym.

§ 3. 1. Jeżeli nabywca gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolne wraz z częściami składowymi i przynależnościami wpłacił w terminie wymagalności ratę i 1/2 kwoty oprocentowania obliczonej w myśl § 2 ust. 1, nie mniej jednak niż 8% w stosunku rocznym, to pozostała część należnej kwoty oprocentowania podlega umorzeniu.

2. Jeżeli nabywca nieruchomości rolnych, majątku obrotowego i ruchomych środków trwałych wpłacił w terminie wymagalności ratę i 1/4 kwoty oprocentowania obliczonej w myśl § 2 ust. 1, nie mniej jednak niż 4% w stosunku rocznym, to pozostała część należnej kwoty oprocentowania podlega umorzeniu.

3. Przepis ust. 1 stosuje się także w razie rozłożenia na raty nie spłaconej należności z tytułu łącznego nabycia mienia, o którym mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli jednak określona w umowie wartość nieruchomości rolnych, majątku obrotowego i ruchomych środków trwałych jest wyższa niż wartość pozostałego mienia, stosuje się przepis ust. 2.

§ 4. 1. W razie odroczenia terminu płatności raty i oprocentowania, wysokość wpłaty ustala się jako sumę raty i oprocentowania, ustalonego z uwzględnieniem § 3, powiększoną o odsetki od tej sumy w wysokości stopy redyskontowej za okres odroczenia. W tym przypadku nie stosuje się

umorzenia odsetek z tytułu dotrzymania odroczonego terminu.

2. W razie niedotrzymania odroczonego terminu płatności, wysokość wpłaty ustala się w myśl § 2, z tym że z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 2 ust. 3, za okres odroczenia ustala się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 5. 1. W razie rozłożenia na raty ustalonej w pieniądzu należności z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 3, mienia przez okres co najmniej roku przed zawarciem umowy, nie wykorzystywanego do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej, położonego na terenie gminy uznanej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i bezrobociu za szczególnie zagrożoną wysokim bezrobociem strukturalnym, można nie stosować oprocentowania za okres, w którym nabywca zatrudnia na podstawie umów o pracę ustaloną w umowie sprzedaży liczbę osób spośród mieszkańców tej gminy lub innych gmin uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

2. W razie odroczenia terminu wpłaty, za okres, o który odroczone wpłatę, pobiera się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się także przy ustalaniu i wpłacaniu wyrażonego w pieniądzu czynszu z tytułu umowy, o której mowa w art. 38a ustawy.

§ 7. 1. Ustala się 0,1 tony pszenicy jako inny niż pieniądź miernik należności za sprzedane mienie, czynsz za dzierżawę i czynsz najmu.

2. Jeżeli rozłożona na raty należność została określona w wysokości równowartości wielokrotności 0,1 tony pszenicy, wysokość wpłaty określa się jako iloczyn wysokości raty wyrażonej w wielokrotności 0,1 tony pszenicy i ceny 0,1 tony pszenicy w okresie, za który następuje wpłata.

3. Cenę, o której mowa w ust. 2, stanowi średnia krajowa cena skupu 0,1 tony pszenicy, publikowana przez Główny Urząd Statystyczny za półrocze roku kalendarzowego, poprzedzające termin płatności raty należności.

4. W razie odroczenia terminu wpłaty, za okres, o który odroczone wpłatę, pobiera się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Chmielak*
Kierownik Ministerstwa